

Křtu Páně 2020

Slovo má velkou moc. Lidský jazyk bible přirovnává ke kormidlu. Kormidlo je součástí lodi. V porovnání s lodí je docela nepatrnou součástí, docela malé zařízení. Toto však nasměruje celou ohromnou loď. Lidský jazyk je tím kormidlem. Zde se jedná o slovo člověka, a jakou má moc. Co teprve slovo Boha!

Bible začíná Božím monologem, kdy Bůh něco říká a to, co říká, se stává skutečností: „Budiž světlo“ a bylo na světě světlo. Prorok Izaiáš moc Božího slova vyjadřuje přirovnáním k dešti, který když jednou spadne z nebe, tak se do nebe nevrací, ale zavlažuje zemi:

„Spustí-li se lijavec nebo padá-li sníh z nebe, nevrací se zpátky, nýbrž zavlažuje zemi a činí ji plodnou a úrodnou, takže vydává símě tomu, kdo rozsívá, a chléb tomu, kdo jí. Tak tomu bude s mým slovem, které vychází z mých úst: Nenavrátí se ke mně s prázdnou, nýbrž vykoná, co chci, vykoná zdárně, k čemu jsem je poslal“ (Iz 55,10-11).

Slovo Bohem vyslovené přináší skutečnost, realitu. V některých společenstvích je proto slovo Boží vyhlášováno nad různými situacemi s hlubokou vírou a dějí se mocné zázraky. Můžeme pochybovat o všem možném, ne však o slovu Božím. Jak to myslím?

Když dnes čteme, že apoštol Petr kázal o Ježíšovu křtu, tak slyšíme tato slova: „*Ted' opravdu chápu, že Bůh nikomu nestrání, ale v každém národě je mu milý ten, kdo se ho bojí a dělá, co je správné*“ (Sk 10,34-35). Jak použít tuto větu, toto slovo? Jsou lidé, kteří se cítí Bohem opuštěni, zavrženi, že Bůh na ně zapomněl, že upřednostňuje jiné apod. Takovému člověku, pokud má alespoň trochu víry, můžeme dodat odvahy a radosti, když s vírou a bez pochyb tuto větu před ním vyslovíme: „Bůh nikomu nestrání, ani tobě, i ty, pokud se ho bojíš a děláš, co je správné, jsi mu milý!“ Zde nikdy nebudeme vedle, nepovedeme nějakou lacinou útěchu, protože vyslovujeme základní pravdu o člověku. V ní si můžeme být naprosto jisti, že toto slovo platí. Naše jistota, dodá sílu a jistotu i tomu druhému, Boží slovo ho otevře k přijetí požehnání, kterému by jinak byl svou malověrností uzavřen.

Když někdo prožívá nepokoj, smutek, vidí, že kde co je mocnější jak Bůh, můžeme mu říci opět například slova z kázání apoštola Petra: „(Bůh) *poslal své slovo, když dal Izraelitům hlásat radostnou zvěst, že nastává pokoj skrze Ježíše Krista. Ten je Pánem nade všemi*“ (Sk 10,36). Člověku skleslému, smutnému, nevidícímu východisko, můžeme s mocí a jistotou vyhlásit: „Bůh posílá i k tobě radost, v Ježíši najdeš pokoj. To On je Pánem nad vším, co tě trápí!“

Když někdo příliš podléhá svým slabostem, hříchu, nebo když je opravdu někdo v područí velkého zla, či ďábla, potom i zde platí slovo z Petrova kázání: „*Bůh pomazal Duchem Svatým a mocí Ježíše z Nazareta (...) a protože Bůh byl s ním, uzdravoval všechny, které opanoval ďábel*“ (Sk 10,38). S takto postiženým člověkem se můžete takto modlit: „Jako Bůh pomazal Ježíše z Nazareta, tak také skrze Ježíše dává Ducha Svatého všem, kdo v něho věří. Pomazává Duchem i tebe i mě a v Ježíši Kristu budeš i ty uzdraven z moci zlého!“

Lidské slovo má velkou moc. Může velmi povzbudit, může i velmi ublížit. Slovo Boha pak působí pouze jedním směrem, dává život. Nebojme se Boží slovo pronášet nad lidmi, kteří určité slovo potřebují slyšet.

Zakončíme jedním povzbuzením pro nás pro všechny. Když byl Ježíš pokřtěn a vystoupil z vody, otevřelo se nebe a byl vidět Duch Svatý jako holubice, jak se snáší a sestupuje na Ježíše. Do toho všeho zaznělo slovo Boha Otce: „*Toto je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení*“ (Mt 3,17). A co z toho pro nás plyne? Každý z nás jsme pokřtěni. Křest znamená být spojen s Ježíšem. Být doslova součástí jeho těla. Když tedy toto slovo platí o Ježíšovi, pro naše spojení s ním platí i o nás, tedy: „Každý z vás, milé sestry a bratři, jste milované dcery a synové Boha, Bůh má ve vás zalíbení! Toto je ta nejzákladnější pravda o vašem životě. Bůh má ve vás zalíbení, jste jeho milované děti. Toto si často připomínejte, kdykoli budete prožívat různé splíny, pochyby, smutky, zklamání i své vlastní hříchy a selhání. Jsem milovaným dítětem Božím a na tom ani smutek, ani zklamání ba ani hřích nic nemění.“